

Publicerad 2017-01-09 16:06 av Urban Dafteke

Beckomberga tisdag 07.00

den oändliga allén
först förbi muren och vakten
och sen allén
och där på håll det stora huset
klockan
och hon där som en siluett
på så långt håll
i vitt nattlinne dansande och spelande
som i trolldom på sin klarinett

frigång före frukost

längst gräsmattorna, vid sidan allén
utslängda läkarvillor
dårar som hålögt irrade i ett ingenting
och jag
var välkommen
till en ny alla idioters beckomberga-dag
bland fria men hårt dömda
att möta deras långtbort-verklighet
som säkert var mer på riktigt
än min någonsin varit
i detta
mitt
enda någonsin-liv

och nyckeln till hissen
för att komma
komma till någon våning
alls

var inte alltsammans här
på samma våning, i samma hiss

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Urban Dafteke med Poeter.se id #33452 innehar upphovsrätten